

Záver

Zvolená téma práce poskytovala viacero možností spracovania. Internet už zďaleka nie je neznámym, zriedka dostupným médiom, ale neoddeliteľnou súčasťou bežného života. Preto už úvod práce nie je venovaný tradičnému popisu technických otázok jeho fungovania, ale skôr zamysleniu nad jeho špecifikami a dôvodmi pre právnu úpravu ním umožnených úkonov. Využívanie prevažne zahraničných zdrojov informácií motivované snahou o obohatenie práce pohľadom z iného právneho prostredia napomáhalo naplnenie cieľa tejto práce spočívajúceho v poskytnutí nie úplne tradičného pohľadu na vybrané otázky vzťahu medzinárodného práva súkromného a internetového obchodovania.

Z troch základných otázok medzinárodného práva súkromného- určenia príslušnosti súdu, uznávania a výkonu súdnych rozhodnutí a určenia rozhodného práva, je práca zameraná predovšetkým na tretiu z nich. Rozhodné právo môže byť určené na základe kolíznych noriem (tak je to väčšinou v predpisoch európskeho práva záväzných aj v jednotlivých členských štátoch) alebo je obsiahnuté v norme priamej. Ich odlíšeniu je venovaná časť druhej kapitoly a následne sú bližšie analyzované jednotlivé relevantné právne predpisy.

Metóda priamej úpravy sa uplatňuje v dohovoroch medzinárodného práva a je z viacerých rôznych dôvodov sporadickejšie využívanou metódou úpravy vzťahov s medzinárodným prvkom. Napriek tomu, práve v oblasti uzatvárania medzinárodných zmlúv je už viac ako dve dekády určujúcim dokumentom Dohovor OSN o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru. Pred pár rokmi k nemu pribudol aj Dohovoru o používaní elektronických prostriedkov komunikácie v medzinárodných zmluvách.

Snahou autora bolo v rámci jednotlivých kapitol ponúknuť aj pohľad na možný budúci vývoj v danej oblasti práva. Najviac sa to odráža v kapitole venovanej práve danému medzinárodnému dohovoru. Ide o dokument, ktorý v čase ukončenia rukopisu tejto práce potrebuje ratifikáciu ešte jedného štátu na to, aby vstúpil v platnosť. Aj keď je stále otáznе, do akej miery sa v spojení s Dohovorom OSN o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru stane kľúčovým predpisom pre internetové obchodovanie s medzinárodným prvkom, (čo bolo nepochybne ambíciou jeho tvorcov a podporovateľov), jeho bližšia analýza poskytla pohľad na jednoduchú a efektívnu úpravu vybraných otázok elektronického obchodovania.

Posledná, no významovo nie menej dôležitá kapitola je venovaná ochrane spotrebiteľa. Na medzinárodnej úrovni, konkrétne na pôde Komisie UNCITRAL, sa stretávame

predovšetkým s predpismi určenými obchodníkom- profesionálom a spotrebiteľské zmluvy sú vylúčené z rozsahu jej dohovorov. Naopak v Európskej únii sme svedkami podpory uzatvárania cezhraničných zmlúv bez ohľadu na povahu strán, a tým pádom realizovania myšlienky jednotného trhu v praxi. To ale so sebou prináša potrebu regulovať vzťahy, v ktorých je jedna zo strán považovaná za slabšiu. Aj v celku venovanom tejto problematike venujeme prevažnú pozornosť pripravovanému návrhu novej smernice a jeho vzťahu k internetovému obchodovaniu.

I keď internet je už úplne bežnou platformou pre uzatváranie zmlúv, táto práca sa snaží poukázať na to, že s riešením problémov spojených s prítomnosťou medzinárodného prvku to nie je také jednoduché. V legislatívnej oblasti sa nachádzame ešte len na začiatku cesty k dosiahnutiu prehľadnej, jednoduchej a konzistentnej právnej úpravy použiteľnej celosvetovo. Tá cesta nemusí nutne viesť k prijímaniu nových právnych predpisov; základom bude správna a internetovému prostrediu prispôbená interpretácia v súčasnej dobe platných predpisov. No aj interpretácia má svoje hranice a niekde môže byť odstránenie nejasností stručným, právne záväzným dokumentom oveľa efektívnejším riešením. V oblasti internetového obchodovania to môže byť práve vyššie zmieňovaný Dohovor o používaní elektronických prostriedkov komunikácie v medzinárodných zmluvách.